

ALARMA!

INFORMACIONS I COMUNICATS.

Taula antinuclear i ecologista.

VISCA LA TERRA!

EL CONTE DE LA DEMOCRACIA

editorial

La TAULA us convoca, un cop més, a la mobilització contra les nuclears i el sistema que ens les imposa.

Aquest 5 de juny se celebra el «Dia Internacional de lluita contra l'energia nuclear», que per nosaltres no és més que una data simbòlica d'acció solidària internacional a partir de la pròpia realitat que patim. Per això hem cregut convenient que es convoqui sota el lema que ja fa força temps es ve repetint: «ASCO PARALITZACIÓ!» Avui, però, aquest crit és encara més significatiu, ja que s'han produït una sèrie d'esdeveniments que incideixen de forma important en el procés de nuclearització:

D'una banda la victòria electoral a Ascó, d'una altra pronuclear que acaba, així, amb 4 anys d'oposició legalista a les nuclears. D'una altra, el pacte signat per les elèctriques amb el PSOE, per a «nacionalitzar» la xarxa d'alta tensió, amb l'acord de fer funcionar Ascó I.

Per fi les elèctriques, les multinacionals, els governs i els militars ho han aconseguit. Després d'anys d'intrigues, terror i illegalitat han aconseguit fer callar la voluntat expressada pel poble d'Ascó.

Però, com ha dit en Joan Carranza a l'anunciar la seva voluntat d'abandonar Ascó quan la central sigui posada en funcionament, aquesta no serà l'última acció de protesta que emprendre, nosaltres cridem a continuar la lluita fins a aconseguir la demolició d'aquesta i de totes les nuclears.

Els tenen la força, però nosaltres la raó. Demostrem-ho.

Els socialistes, els convergents, els poders de l'estat, es facilitaven per la normalitat durant les eleccions, tot considerant que ha estat un «nou triomf de la democràcia». Nosaltres, persones vinculades al moviment popular com a ecologistes i antinuclears, en podem treure una conclusió que ens pot fer obrir els ulls sobre allò que pot representar confiar en el joc electoral. Ara fa 4 anys que a Ascó era escollida majoritàriament una candidatura antinuclear, posat de manifest que una part important de la població (la majoria), es posicionava contra la construcció dels reactors que amenaçaran la vida del poble. Durant aquests 4 anys, i sempre amb la llei a la mà, l'alcalde en Joan Carranza i el rector Mn. Redolat, junt amb els altres regidors han fet una tasca d'oposició continuada a les nuclears. Aquestes mesures, sempre legals (que contrasten amb la illegalitat de les elèctriques en totes les seves actuacions), han trobat l'oposició de la diputació de Tarragona, amb la dels partits amb responsabilitats de govern, ja sigui a Madrid o a Barcelona, amb la desinformació dels mitjans de comunicació i amb l'actuació il·legal i terrorista de les elèctriques que, no tenint-ne prou de posar en perill la vida de la població construint les centrals, ha fet ocupar la zona per la Guardia Civil i ha donat feina a membres de FUERZA NUEVA per la vigilància de les nuclears.

Tot això ha succeït malgrat que el poble d'Ascó, el més directament afectat, ha escollit els seus representants per la via democràtica, com mana la llei, fent ús d'allò que diu la constitució: la sobirania popular.

Però les lleis i les institucions només han servit de parany. Com diu el refrany: «feta la llei, feta la trampa».

Amb tot han passat 4 anys de recursos, de mobilitzacions, de tensió, però sobretot, de donar llargues. Llargues que han portat unes noves eleccions municipals que han culminat l'acció destructiva, despòtica i terrorista del poder. Per una banda les elèctriques es van preocupar de censar els treballadors de les centrals (uns 400 en una població de 2700 habitants), i per l'altra banda la presentació d'una candidatura socialista que no es pronunciava ni a favor ni en contra de les centrals, com a tercera força en discòrdia que potencia la dispersió electoral, afavorint la candidatura pronuclear del senyor Biarnés, aconseguint, així, que ara les elèctriques i el govern, que fa pocs dies van pactar l'entrada en funcionament d'Ascó I, puguin actuar lliurement i sense entrebancs legals.

Un cop coneguda la història ens queden uns quants dubtes. Un d'ells fa referència a l'actitud legalista d'en Joan Carranza: Si les lleis que ens regeixen no serveixen per a resoldre els problemes del poble, haurem d'utilitzar uns altres mètodes que paguin ser més efectius?

Els «socialistes» estan al servei del poble o dels interessos dels que sempre ens han manat?

El joc (quin joc més bèstia a vegades!) electoral és una garantia de que sigui respectada la voluntat popular?

la lluita continua

extra 5 juny

ALARMA!
INFORMACIONS I COMUNICATS.
Taula antinuclear i ecologista.

CANVI

Ara comencem a comprendre què era allò del canvi. Ara comencem a veure com era de necessari per a «l'estabilitat de la democràcia», que guanyés les eleccions el PSOE.

Es va acabar el desgavell d'UCD, l'olla de grill centrada i arribà el govern la maquinària «socialista». S'ha instal·lat en el govern espanyol la tecnocràcia del PSOE i, amb ella, hem entrat en una fase de «realisme», s'han acabat les utopies, les il·lusions i les esperances: és hora d'aferrar la democràcia, de donar-li força. I què millor que militaritzant-la i controlant-la per aconseguir aquesta força?

Ens volen fer creure que llibertat és sinònim d'ordinarions electrònics, immensos fixers policials amb les dades de tota la població, avions de «combat y ataque» (per a la defensa?), policies, guardies civils, missils de l'OTAN (que per això som occidentals) i uns mitjans d'informació (no rigneu si us plau) que, com els del franquisme només diuen allò que qui mana vol. Aquestes actituds «democràtiques» de control de la població, són les que ens posen a nivell europeu, avançant en gran mesura la integració a la CEE i al MCE. Podem estar satisfets.

Una demostració d'aquesta progressiva «democratització i liberalització» de què gaudim, són les continuades acusacions de feixisme que des del partit del govern s'estan emetent contra aquells grups i sectors que discrepen de l'actual estat de coses. Van començar identificant el nacionalisme català amb el feixisme hitlerian, quan ells estan practicant un nacionalisme espanyolista, imperialista, autoritari, repressiu i despòtic, però, això sí, amant amb unes gotes de particularisme folkloric força pèns.

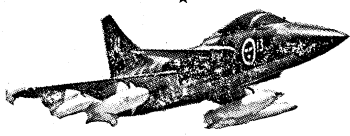
Per acabar de confirmar aquests extrems només cal veure les darreres mesures proposades (preses ja) que diuen que han de servir per acabar amb el «terrorisme». En primer lloc la llei per mitjà de la qual les persones que venguin, lloguin o comprin pisos o locals estaran fixades en uns arxius que només podran veure la policia, la guardia civil i el ministeri de l'interior (només? no us sembla suficient?), aconseguint, d'aquesta manera, establir un control domiciliari absolut damunt de la població. A partir d'ara també, tots els cotxes a més de la matrícula portaran el número d'aquesta incrustat en el vidre. Com podem comprovar som tots, tothom sense excepció, sospitosos, mentre no es demostrï el contrari, d'activitats contra la seguretat de l'estat.

I la darrera! Totes aquelles persones que denunciïn tortures podran ser perseguides judicialment si aquests mals tractes no són certs. Ens podem dir que demostrarà quan són o no, certs? Els mateixos que les han anat comesses? O és que pel sol fet de ser acusat de terrorisme ja pots ser torturat i, per tant, no tens dret a queixar?

Per totes les mesures preses i les actuacions que tenen, sembla ser que els «socialistes» s'han posat d'acord amb la gran banca, els militars, les elèctriques... Vol dir això que s'han tornat democràtics aquests senyors, convinguts per la bona voluntat del PSOE? O serà que els PSOEïalistes, per tal d'evitar perdre el govern, prefereixen actuar de forma feixista?

Si això és el canvi, si això és la llibertat, si això és aprofundir en la democràcia, nosaltres no juguem.

Ens ho havies explicat d'una altra manera. Amb un final més bonic.

CULPABLES!

FUERZAS ELECTRICAS DE CATALUÑA, S.A. (FECSA)

Conseil d'Administració
President
 Juan Alegre Marcat
Vice-President
 Juan Carlos March Delgado
 Ricardo Tejero Magro
Consellers
 Pedro Balafra Forts
 Marcial Bardolot Soler
 José Luis Bas Rivas
 Emilio Botín Sarró de Sautuola y García de los Rios
 Raimundo Carrasco Azemar
 Luis Coronel de Palma, Marqués de Tejada
 Eusebio Díaz Morera y Puig Sureda
 Alfonso Ferrer Jiménez Lopera
 Felipe Lafita Babilio
 Enrique Masso Vázquez
 Luís Reig Abiol
 Fernando Salorio Suárez
 José Vicente Torrente Secorum
 Ernesto Ventós Ravellat
 José Vilasaver Salas
 Juan Vives Rodríguez de Hinojosa

Conseller Secretari
 Antonio Rodríguez Sastre

Altres càrrecs que tenen alguns d'aquests «exemplars»

Juan Alegre Marcat
 President de la Sociedad Productora de Fuerzas Motrices, Unides Eléctrica, S.A., Carbones de Berge, Constructora Pirenaica, Unión Térmica, S.A., Minas y Ferrocarril de Urtrilla, Mutua Nacional del Automóvil, Conseller d'Elèctriques Reunidas de Zaragoza, Hispano Francesa de Energía Nuclear, Fuerzas Hidroeléctricas del Segre y General Europea de Seguros

Juan Carlos March Delgado
 President de la Banca March
Ricardo Tejero Magro
 Conseller Director del Banco Central

Emilio Botín i altres herbes
 President del Banco Intercontinental Español, S.A., Banco de Santander, Cámara Mobiliaria, S.A., Vice-President ter. de la Cia. Sevillana de Electricidad y Conector de Cables y Metales S.A. Cink

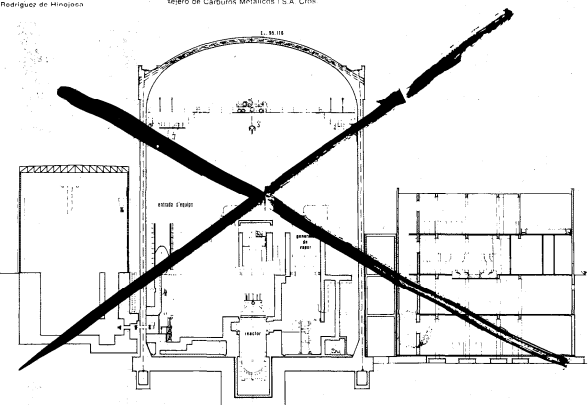
Luis Coronel de Palma «el Marqués»
 President de Ibérica Propiedad, S.A., Eléctricas Reunidas de Zaragoza, Eléctricas Turdenses, Eurofisa, Pyconsa, Finarauto, Director de la Confederación Española de Casas de Ahorro, Conseller de la Editorial Católica i d'Unión Eléctrica.

Raimundo Carrasco
 Ex-President de la Banca Catalana

Enrique Masso Vázquez
 Ex-Acadèmic de Barcelona, President de Cia. Electrónica y Comunicaciones, Bedaux i Hotel Ritz i vocal d'Idroeléctrica de Catalunya

Eusebio Díaz Morera y Puig Sureda
 President de la Caixa d'Estalvis i Mont de Penyat de Barcelona

Alfonso Ferrer
 De la famosa família dels Ferrer (una de les famílies més oligarques més poderoses de l'Estat espanyol)

EMPRESA NACIONAL HIDROELECTRICA DEL RIBA GORZANA (ENHER)

Consell d'Administració
President
 José Mª Aguirre González
President Honorari
 Eduardo Punsat Casals
Vice-President
 José Manuel Jiménez Arana
Vocals
 Felician Estape
 Raimundo Fernández Cuesta
 Feliciano Foster
 Rafael de Juan López
 Fernando Lozano Cuervo
 Juan Ruiz Pérez
 Juan Antonio Samaranh Torralba
 Gonzalo Turlet Siqueras
Conseller delegat
 Francisco Guarnier Vila

Secretari
 Agustín Escalza

Altres càrrecs que tenen alguns d'aquests «prendes»

José Mª Aguirre González
 Number 1 d'el Banca, President del Banco Español de Crédito, Banco Guipuzcoano, Banesco, Agroman, Estáta i Encarnano, Arcenno, President Honorari de Siemens y Conseller de la Cia. Sevillana de Electricidad

Eduard Punsat
 Tercer de la llista de Convergència Radioactiva de Catalunya a les passades eleccions, ex-Ministre de relacions amb la C.C.E. i ex-vocal de la U.C.D.

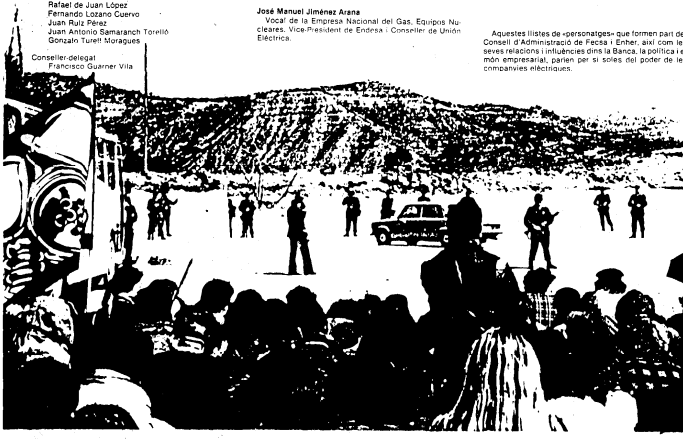
José Manuel Jiménez Arana
 Vocal de la Empresa Nacional del Gas, Equipos Nucleares, Vice-President de Endesa i Conseller de Unió Eléctrica.

Felician Estape
 Ex-Rector de la Universitat de Barcelona i col·laborador amb López Rodó en els famosos plans «del desarrollismo», també és «prende».

Raimundo Fernández Cuesta
 De la coneguda família de «ultras», Ex-Conseller Director de Intec y Vocal de la Indústria Naval Elcano.

Juan Antonio Samaranh
 Actual President del Comitè Olímpic Internacional, Ex-vocal del Banco de Crédito Local i Conseller de S.A. Cink.

Aquestes llistes de «personatges» que formen part del Consell d'Administració de FeCSA i Enher, avui com les seves relacions i influències dins la Banca i política i el món empresarial, parlen per si soles del poder de les companyies elèctriques.

ALARMA!
 INFORMACIONES I COMUNICATS.
 Taula antinuclear i ecologista.

TAULA ANTINUCLEAR I ECOLOGISTA

Per informació: Ap. de Correus 31130 de Barcelona.
 Per suport: c/c. 190-22 de «La Caixa» de Pensions, Ag. 644